

Nooit vragen, nooit klagen
maar pijn in stilte dragen.
Haar handen hebben voor ons gewerkt
haar hart heeft voor ons geklopt
haar ogen hebben ons tot het laatste gezocht.

Vader en moeder verlaten ons
altijd te vroeg
maar 't leed van hun heengaan
verzacht wanneer w'ons leven
naar het hunne richten.

VROOM AANDENKEN AAN
MEVROUW

Mariette DE VOS

weduwe van **Eugène DICK**

geboren te Ronse op 15 april 1935
en godvruchtig thuis in familiekring overleden
op 17 september 1995,
gesterkt door het gebed
en het sacrament van de ziekenzalving.

De families
DICK, DE VOS,
ROOS en LANNAU,
danken voor je medeleven.

Druk. A. De Borre - Mincke - (055) 42 20 91

Lieve moeder,
je was zo vroeg alleen met zes kinderen.
Moeder zijn, dat was je leven
zorgend dag en nacht voor ons, je kinderen.
Je vreugde was het dat wij het goed hadden.
Voor dat leven heb je gestreden
niet uit zelfbehoud, maar met zorg en liefde.
Voor ons en onze toekomst wou je lijden.

Je laatste levensmaanden
waren getekend door pijn en aftakeling
maar klagen deed je nooit.
Je was blij in familiekring te zijn.
Je was dankbaar
om de liefdevolle inzet van je kinderen
die dag en nacht aan je ziekbed waren.
We deden het graag. We zagen je graag.
We hoopten op beterschap.
Je ziekte was niet te genezen.
Wat we vreesden is gebeurd.
In alle stilte heb je ons veel te vroeg verlaten.
Je laatste wens was een reis naar Spanje
die niet doorging omwille van je ziekte.
Je was steeds voor iedereen paraat
om te helpen met grote inzet en vreugde.

Liefste kinderen, kleinkinderen en familie,
ik wilde nog zo lang bij jullie blijven.
Het lot besist nu anders.
Zorg goed voor elkaar. Blijf mij gedenken.

Je vrienden van de voetbal en de vele vrienden
die jou kenden als een behulpzame vrouw
danken :
" Dank je, Mariette. Voor ons valt het zwaar
je zo vroeg te zien weggaan.
We zullen je nooit vergeten ".

Lieve moeder,
rust zacht, rust in eeuwige vrede.